convenit cum اباحة & Exterminium *ſignificat*; *Ex uſu Æth.* Poteſtatem gladii. *MS. Seld.* المسلول evaginatum *vertit.*

אבחטם Aſinus. *Tal. Hieros. Kilaim.* c. 8.

Æth. አበሐ: Permiſit, conceſſit. Matth. 15. 31. ዘአበሐ: *Imp.* c. 8. 21. *Miſſ. Æth.* p. 167. *i. q.* Ar. ابه.

Arab. أَبَاحَة Exterminium. 2 Macch. 26. 6. *convenit cum* استباح Extirpavit. *V. Ar. ſub* בוח.

ابح V. وبح.

אבט Ch. אַבְטָא אֲבַט Uter ex corio, *alii* Pepo, cucurbita; *aliis i. q.* עבט matula, *alii denique* hypocauſtum.

אבטאות *ſic in Aruch, in Gemara* אמבטאות cupæ balnei.

אבטיונא & אבטיונס Præfectus.

אבטליות & אַבְטַלְאוֹת Villæ, Provinciæ, Civitates magnæ mœnibuſque munitæ. *Aliis*, loca paludinoſa, magnæ piſcinæ.

אבטינס Nomen viri cujuſdam, ex cujus familia orti ſunt periti ſuffitus aromatici confectores. *Vid. L' Empereur C. Mid. pag.* 3. & *Sheringh. C. Jo. p.* 5. 15.

אבטיח *vid. in* בטח.

Æth. አበጥሊስ: Canonem *Græca lingua ſignificare aiunt Æthiopes*; *videtur eſſe per Apocopen* ἀποτέλεσμα. *Pl.* አበጥሊሳት: *I. Lu.*

Ar. II. أَبَّطَ, *pro* هَبَّطَ, Demiſit, dejecit *eum Deus.* V. Sub axillis poſuit, *vel* geſtavit. *cca.* amplexus eſt. R. *It.* pallium, aliamve veſtem ſub dextrum brachium demiſſam rejecit in humerum ſiniſtrum; *ut dextri brachii liberior & expeditior eſſet uſus.* VIII. Planus, æquabilis, & quietus fuit. 2, *per Antiphr.* Moleſtiam concepit: ægre habuit *animus ejus*, & commotus fuit. X. Fodit terram profundius; &, ita ut crypta ſuperiore ſui parte anguſta, inferiore lata eſſet. *cca.* *Cella*

אביונות Baccæ, minuti arborum fructus, *ut lauri, olivæ, corni, myrti, &c.* Capparis.

אֲבִית Nomen loci, vel portus. *G. Fr.*

אֲבִיתָאי Apud me, penes me. *In Zohar.*

Æth. አበየ: Recuſavit, noluit; ſprevit. Tit. 3. 10. Pſal. 108. 16. ዐበየ: Act. 7. 38. *Imp.* 1 Tim. 4. 7. *Aſ.* 2 Tim. 2. 23. c. 4. 3. *fu.* Heb. 12. 25. ፡ተአበየ: Diſcordia, ſchiſma, diſſenſio facta eſt. 1 Cor. 12. 24.

አቡያን: *Pl.* Refractarii. Jac. 4. 6.

አበይ: Urbs Ægypti.

አበየ: v. ዐበየ:

Ar. أَبَى *Fut.* A. & I. *Act.* إِبَاءٌ Recuſavit, noluit, detrectavit. *cc.* على *vel* ان. Gen. 37. 35. Ex. 7. 14. c. 8. 2. Neh. 9. 17. Matth. 18. 30. *Et* Averſatus fuit, faſtidivit, abhorruit. *cca.* *Contrar. Ebr.* אָבָה *Hinc form. bene precandi Regibus apud Ar. paganos*: أبيت اللعنة Avertiſti diras, *aut* maledictionem. *qs. d.* nihil ſiniſtri eveniat tibi, aut ipſe geras, propter quod male audias. 2, Pater fuiſti ابيت *pro* ابوت. 3, *Intranſ.* difficile & impeditum fuit *negotium cc* على *p.* 4, *cum Keſra* ـِ *Be*, Ablactatus faſtidivit lac *pullus camelinus.* 5, *Intranſ. cum Phata* ـَ *Be*, odore exploravit urinam capræ, & morbum inde contraxit *hircus*, *quia hoc cum faſtidio conjunctum.* 6, *In paſſ.* Abruptus, finitus fuit: ulteriore parte *ſ.* termino deſtitutus fuit. *qs. tranſitum negans.* *Hinc* بحر لا يوبي Mare interminum & immenſum. II. *In* 1. *p.* Appellavi patrem. IV. Nauſeam movit, faſtidio affecit. *ccga.* V. *i. q.* I. Noluit, recuſavit, renuit. *cc.* على.

أَبَا *Act. ſignif.* 1. & 4.

أَبَاءٌ *Act. ſign.* 4. *It. Coll. Unit.* (أَبَاءَةٌ) Arundo una. Arcis agger. Arundines, *qs. impedientes tranſitum.* Extremitates arundinis: Arundinetum, *ac* Papyretum. Lacunæ. 2, Morbus *ſ.* affectus hirci *ex ſign.* 5. I.

أُبَّهَة Superbia. Magnitudo, magnificentia, *qua quis faſtidit alios, & præ ſe contemnit.*

أَبْوَاءُ Hircus ex odore urinæ male habens. *It.* Patres. *ab* أبو.

دير ابيون , ابون Nom. Monaſterii in Meſopotamia. *Ubi arx, magnumque ſepulchrum extat, quod Noachi eſſe ferunt: qs. Ch.* אֲבוּנָא *vel* אֲבָנָא Patris noſtri.

مَأْبِيٌّ, f. مَأْبَاةٌ, A quo quis abhorret, res ingrata & faſtidita, *ut aqua fœtens.*

أَبِيُونٌ Opium. V. أفيون.

אבך *Unde* הִתְאַבֵּךְ *Vox cujus vera Interpretatio, ejus ſaltem ratio, pleriſque Judæorum minus cognita videtur, atque perſpecta. Apud Syros in hunc uſque diem retinetur ejus uſus & ſignificatus, quem tamen hoc in loco etiam iſte Interpres non eſt aſſecutus. Eſt a. his (teſte B. Bahlul) i. q.* ܐܬܒܗܒ & ܐܬܒܟܒ Faſtuoſe incedere, *pec.* inſtar biciſtati galli, ſuperbire, gloriari, jactare. *Convenit cum Gr.* Ἀβιάχειν, *nec non cum Armen. atque Iber.* Aumagli, & Habert. *Hinc unicus ille in quo occurrit locus*, Iſa. 9. 18. *ita forte non inepte vertendus*, ויתאבכו & ſuperbient (faſtuoſe ſe gerent) *at* ſuperbia (*vel quorum* ſuperbia) fumus; *h.e.* fumi *inſtar evaneſcet, interibit*; *quod etiam Armenis indigitat iſtud vocabulum*, Abac.

Syr. ܐܒܟܐ Gallus gallinaceus, ſuperbo gradu incedens, & biciſtatus. Prov. 30. 31. *Aliis*, Aries, & ܐܒܟܐ *inquit B. Bahlul*: *Vox cujus mihi nondum reperta eſt ſignificatio*; *forte i. q.* ܐܒܟܐ Camelus.

Ar. أَبِكَ *Fut.* A. Multa carne præditus, carnoſus fuit. *Dicitur etiam de* ſtolido. Unde formula: انه لعفك ابك

us. V. Sub axillis poſuit, vel geſtavit. *cca.* amplexus eſt. R. *It.* pallium, aliamve veſtem ſub dextrum brachium demiſſam rejecit in humerum ſiniſtrum; *ut dextri brachii liberior & expeditior eſſet uſus.* VIII. Planus, æquabilis, & quietus fuit. 2, *per Antiphr.* Moleſtiam concepit: ægre habuit *animus ejus*, & commotus fuit. X. Fodit terram profundius; *&*, ita ut crypta ſuperiore ſui parte anguſta, inferiore lata eſſet. *cca. Cellæ in modum; ad condendas fruges, vel capiendas feras. Forte ob quandam cum axilla ſimilitudinem figuræ.*

ابط c. Axilla. Locus & interior pars ſub ala. 2, Tenuior arenæ pars. Quod a majoribus arenarum cumulis diviſum in planitiem vergit. *qs. d. arenaceorum collium alam. Per ejuſmodi a. partes in arenoſis deſertis longior quidem, at commodior, tutiorque ducit via.* 3. Locus in Arab. provincia Jemama. *Du.* ابطان

ابطين. *Pl.* آباط. *Metaph.* اباط الامور Ambages rerum.

اباط Quod ponitur ſub axilla.

ابطي Axillaris. *cum* ال, vena axillaris.

موبط Fœtentes habens axillas: *Bd.*

تابط شرا *Aptoton, verbi forma.* (*Du. formatur præpoſito* ذوا. *Pl.* ذوو) Malum portat ſub axillis. *Eo velut cognomine appellatus fuit Tabit fil. Zahir Fahmæus; quod perpetuo ſub axillis ferret arcum, pharetram & enſem, magni inſtrumenta mali. Fuit hic unus ex fortioribus Arabum Heroib. pedeſtri certamine inclytus. Ita adagio, vir* intrepidus vel formidabilis *vocatur* تابط شرا *Hinc denomin.*

تابطي. *It.* Intrepidus. Timendus.

אַבִּי Ch. אַבַּיֵי Cognomen R. Nachmanis, *qs.* Patritius.

ابا *Act. ſignif.* 1. & 4.

اباء *Act. ſign.* 4. *It. Coll. Unit.* (اباءة, Arundo una.) Arcis agger. Arundines, *qs. impedientes tranſitum.* Extremitates arundinis: Arundinetum, *ac* Papyretum. Lacunæ. 2, Morbus ſ. affectus hirci *ex ſign.* 5. I.

اباء *Act. ſign.* 1. Inobedientia, pertinacia. 2, Interceptio & retentio aquæ.

ابي *Nom. Propr.* 1. Viri, fil. Giafaris Tahramitæ. *It.* Ducis cujuſdam Nabathæi, fil. Samigan. 2. putei cujuſdam Medinenſis, qui Carizitarum fuit. 3. fluvii inter Cufam & fluvium Beni Mucatil, quem fodit Abba fil. Samaani, rex Nabathæus; & alterius, in Babyloniæ regione meantis per campos & paludes Waſith.

ابي, Nolens, renuens, faſtidiens. Refractarius, averſus. *Et* ابية fœmina talis, *pec.* non admittens & reſpuens marem. *dicitur de homine & brutis. Pl.* اوابي, Camelæ juniores, etiam quinquennes, quoad nondum paſſæ admiſſarium. *ſpecial.* Hircus odorem urinæ caprarum faſtidiens, & ex eo male habens. 2, Difficilis, inacceſſus. 3, *Paſſ.* faſtiditus, deſpectus. *Illinc eſt determinatum articulo*

الابي Leo. *qs.* Inobſequens, inacceſſus. 2, Cognomen ſ. Nom. Prop. viri; *uti* Muhammedis fil. Jacobi, *cujus teſtimonia quædam in Suna allegantur.*

ابي اللحم Propr. viri, ſocii Muhammedis: *quod faſtidiret carnes, ita dictus.*

اب pro ابي, ابوان, Detrectans, nolens. refractarius. Faſtidioſus. *Inde* تيس اب Hircus faſtidiens, faſtidium monſtrans cum odoratur capræ urinam. *Eſt & proverb. dicterium in eum, qui quidvis faſtidit.*

اباء, Faſtidium, nauſea. Potio ad ſaturitatem. *Gigg.*

ابية Retentio & interceptio lactis in mammis.

liis, Aries, & ܐܒܟܐ *inquit B. Bahlul. Vox cujus mihi nondum reperta eſt ſignificatio; forte i.q.* ܓܡܠܐ Camelus.

Ar. ابك *Fut.* A. Multa carne præditus, carnoſus fuit. *Dicitur etiam de* ſtolido. Unde formula: انه لعفك ابك Eſt pinguis ſtultus. *v.* Deut. 1. 10. *An. Sam.* ابك, مبتك Carnoſus; inſipiens. *Ka.*

ابوكالبسيس *Erp.* ابوغالبسيس Ἀποκάλυψις Apoc. 1. Tit.

אבל אָבַל Luxit, *ob rei charæ amiſſionem, aut quodcunque adverſum*; doluit, *& animo & externa forma: conſiſtit a. luctus* 1. *in vultu* 2. *in veſtitu*, 3. *in jejunio*, 4. *in voce ſeu fletu. In Kal ſemper* Neutrum. Hoſ. 10. 5. Joel 1. 9. Job 14. 22. *De inanimatis*, Periit, deſolatus eſt. Iſa. 24. 7. *fu.* Jer. 4. 28. *Hiph.* הֶאֱבִיל Lugere fecit, luctum attulit. Ezec. 31. 15. Thr. 2. 8. *Hithp.* הִתְאַבֵּל Fecit ſe lugere *c c* על *vel* אל 1 Sam. 15. 35. *Im.* 2 Sam. 14. 2. *Fu.* Neh. 1. 4.

אָבֵל m. Lugens. Gen. 37. 35. *Con.* Pſa. 35. 14. *Pl.* Iſa. 61. 2. *Con.* ver. 3. *Aff.* Iſa. 57. 18. Thren. 1. 4. *Eſt etiam proprium nomen* loci; *unde in regimine* (*pro more hujus linguæ*) *puncta non mutantur.* Gen. 50. 11. Jud. 7. 22. *At* 1 Sam. 6. 18. אבל *juxta* 70. Targ. Ch. Honain apud B. Bah. & R. Sal. *pro* אבן *ponitur*; Ut לשכה *alibi i. q.* נשכה : *Sic una voce indigitatur tam locus, quam luctus. Aliis eſt* Planities.

אֵבֶל m. Luctus. Gen. 50. 11.

אֲבָל Attamen, quinetiam, inſuper. Certe. Continuationem & aſſeverationem priorem ſignificat. Gen. 17. 19.

Ch. אֲבַל Luxit. *Ut in Heb.* Thren. 2. 8. *Ithpa.* 1 Sam. 15. 35. Gen. 37. 34. *Par.* 1 Sam. 16. 1. Job 14. 22. *Im.* 2 Sam. 14. 2. Ezec. 7. 27.

אֲבֵלָה Lugens. Gen. 37. 35. *Pl.* Thren. 1. 4. *Con.* Iſa. 61. 3.

אֵבֶל Luctus. Gen. 50. 10. *Emph.* Gen. 27. 41. *Aff.* Iſa. 60. 20. *Hinc* Abolla, tragica veſtis, *de qua Athenæus, lib.* 12. *Deipnoſ.*

אֵבְלוּת *Per Apocop.* אבלו Idem. Eſth. 9. 22. הלכות